

на стражара заповѣдь отъ Жозе запечатана съ печата на инквизиціята за да го пустие да влѣзе свободно въ затвора на Жуана д'Авила, за да го ужъ опыта, нѣщо което ставаше обикновено съ сичкытѣ запрѣти. Като влѣзъ Кокко въ затвора на апостола подаде му писмoto на Жозе. Жуанъ д'Авила написа съ куршумена писалка едно письмце до предсѣдателя на Върховното Съдовище. Кокко като го зе отиде да го занесе на предсѣдателя. А Жозе са управи къмъ Гардуята.

Да са повърнемъ на предмета. Еще отъ заранната народа тѣ бѣ са научилъ че съдбата на апостола щѣще да стane публично. Сичкытѣ сѫ смутихъ и като си напустихъ занятіата, отидохъ въ палата на инквизиціята. Петъръ Арбуезъ послуша съвѣтытѣ на Жозе и оставилъ народа да влезе свободно въ съдовището, дѣто щѣше да са сѫди приятель на народа, който отъ сичкытѣ Севилски жители са почиташе като светецъ, утѣшителъ на страдающытѣ, и отецъ на бѣднытѣ и на притѣсненитѣ. Множество народъ бѣ обиколилъ палата на инквизиціята преди опредѣленая часъ. Между тѣхъ са виждахъ многочисленни благородны челиди любопытни да видѣятъ какви обвиненія са отдавахъ на човекъ, който бѣше прѣмѣръ на добродѣтели. Едва са отворихъ вратата и тосъ часъ залата са напълни; безбройно множество останъ вѣнъ като не ги побираше залата. И този пътъ са измани Арбуезъ отъ думытѣ на Жозе. И когато сѣдни на предсѣдателския си столъ физиономіята му издаваше вѣтрѣшнитѣ му чувствованія. Той са утѣшаваше нѣкакъ за похищеніето на Емануила Аргозо и на Долора чрезъ надѣждата че ще осѫди Жуана д'Авила. Туй измѣненіе на физиономіята му не можи да са укрое отъ събраніето, и общата умраза противъ инквизитора порасте много въ този денъ защото сичкытѣ уважавахъ апостола.